

[Handelsministeren.]

nærmest kommende tid, kan jeg ikke præcisere her, men jeg regner med, at der vil foreligge muligheder for, at vi kan gå videre ad alle de nævnte tre veje. En egentlig afgørelse af spørgsmålet vil af praktiske grunde først kunne træffes i forbindelse med udarbejdelsen af bevillingsbudgettet for 1959. Jeg vil dog gerne i denne forbindelse understrege, at man ikke skal hæfte sig alene ved betydningen af, at en vare overføres til friliste. Det er min opfattelse, at man gennem regionalisering og måske ikke mindst ved at forøge bevillingsudstedelserne på den bundne liste kan øve en væsentlig indflydelse på priser og avanceforhold gennem den øgede konkurrence, der herved etableres.

Det ærede medlem hr. Lannung var endvidere ind på spørgsmålet om virkningen af det arbejde, der gøres vedrørende egnsudvikling. Jeg kan i den anledning oplyse, at siden egnsudviklingsrådet blev nedsat i slutningen af august 1958, har det holdt et stort antal møder, i alt 26. Rådet har aflagt en række besøg rundt om i landet, således på Lolland-Falster, i Svendborg med omliggende øer, i Ålborg, Åbenrå, Ringkøbing, Silkeborg, Vejle og Hobro-Mariager, og rådet har forhandlet med repræsentanter for en lang række købstæder, erhvervsråd og lokale egnsudviklingsråd. Rådet har, efter hvad der er oplyst for mig, på disse rejser mødt endog meget stor interesse for sagen og en udtalt velvilje til fra lokal side at gøre en indsats for forbedring af erhvervs-mulighederne i de egne, der omfattes af egnsudviklingsloven. Rådet har endvidere søgt forbindelse bl. a. med de teknologiske institutter, Danmarks geologiske undersøgelse, Århus universitet, bankernes og sparekassernes sammenslutninger, alt sammen med henblik på at tilrettelægge et samarbejde mellem rådet og disse institutioner.

Rådets mange besøg rundt om i landet og forhandlingerne med udvalg og myndigheder har selvfølgelig hidtil væsentligst været af orienterende og kontaktskabende karakter. I denne forbindelse skal jeg bemærke, at jeg har forstået, at rådet lægger megen vægt på at slutte personlig kontakt med de mange lokale kræfter, der findes rundt om i landet, og som arbejder med de samme spørgsmål. Rådet har meddelt mig

— og jeg kan give min tilslutning hertil — at man lægger megen vægt på, at der ikke skal startes virksomheder blot for at få dem startet, men at de industrier, der kan blive tale om at støtte, hviler på et godt grundlag, så godt som omstændighederne nu engang gør det muligt, idet man naturligvis må stille imod, at de virksomheder, der startes, udvides eller flyttes til de vanskeligt stillede områder i landet, i videst mulige omfang bliver konkurrencedygtige og har muligheder for at hævde sig såvel på hjemmemarkedet som eventuelt ved eksport.

I sin korte levetid har rådet ført en række forhandlinger med interesserede erhvervsdrivende og har behandlet en del konkrete sager, såvel sager, hvor der er tale om almindelig bistand, såsom projekteringshjælp, almindelig vejledning o. s. v., som sager, i hvilke der er søgt om finansieringsstøtte. Der har herunder vist sig at være et behov for en central institution, der kan være bindeleddet mellem de enkelte virksomheder, de lokale råd m. v. og de forskningscentre og statsinstitutioner, som man ude i landet kan have behov for at komme i kontakt med til løsning af lokale industrielle og andre spørgsmål. Egsudviklingsrådet har allerede i en række tilfælde virket som et sådant kontaktorgan, og udvides denne virksomhed — hvad jeg tror vil være tilfældet — bliver den nok ikke den mindst vigtige del af egnsudviklingsrådets arbejde. Enhver ved, at det kan være vanskeligt for en person eller virksomhed ude i landet at finde frem til de forskellige offentlige institutioner og at klare sig i administrationens irgange.

Antallet af konkrete sager er naturligvis endnu ikke særlig stort, men det er mit indtryk, at en lang række sager er under forberedelse i de lokale råd, som egnsudviklingsrådet har stadig kontakt med. I det hele taget bygger rådets arbejde på det lokale initiativ; jeg ved, at rådet har følt sig meget inspireret af det arbejde, der er udført, ikke mindst af det sønderjyske erhvervsråd, der var det første landsdelsråd, og som nu har ca. 10 års arbejde bag sig. I denne tid har rådet medvirket ved start eller udvidelse af virksomheder, der har givet en merbeskæftigelse på mellem 1 000 og 1 500 mand. Dette resultat viser, at